вълко войника при мене!

— Разбирам, другарю капитан.

— Някакви други нареждания, Алварес!... — Естанислав се усмихна приветливо. Тая вечер бил знелон до изгрева нервко ургари с вас.

— Разбирам, другарю капитан!

Алварес отдаде чест и излезе през незнайната врата. Инес и Естанислав останаха сами. Кувълко мина внимателно и гледат втренчено с привидно равнодушие,